

Vi prøver:

Mamiya M 645 super

En virkelig spændende nyhed – med et stort tilbehørsprogram.

Mamiya har øget sit omfangsrige mellemformatsprogram med introduktionen af den nye M 645 super. Vi har afprøvet kameraet, og i artiklen kan du læse om vores vurdering.

Det er 10 år siden Mamiya introducerede det første mellemformatkamera til det forlængst glemte 4,5×6 cm format.

Nu introduceres det nye M 645 super, som på afgørende måde distancerer sig fra de andre modeller i 645 serien, med blandt andet sine udskiftelige filmmagasiner til 35 mm, 4,5×6 cm og Polaroid-billede, prismsøger med indbygget lysmåler med 3 forskellige målemuligheder både på blændeforvalg, helt auto og rent manuelt, og en hurtig motorwinder. Med disse muligheder har M 645 super bygget bro mellem de hidtidige mere amatørprægede kameraer i mellemformatet og de rent professionelle.

Systemet består af et kamerahus, objektiv, filmmagasin og søger, samt muligheden for at påsætte en motorwinder. Det hele er udført i et glat, matsort materiale, som giver kameraet en lækker og praktisk finish.

KAMERAHUS OG OBJEKTIVER

Selve kameraet accepterer hele Mamiyas objektivprogram for 645 serien, hvilket betyder, at du har 20 forskellige objektiver at vælge imellem. Lige fra et fiskeøjle på 24 mm til en 500 mm tele. Standardobjektivet er en Sekor 80 mm f. 2,8, som synes at være særdeles skarptegnende. Objektivprogrammet indeholder også et 50 mm shiftobjektiv (til arkitekturfotografering), en 80 mm makro, samt flere zoomobjektiver.

Skift af objektiver er nemmere end på mange 35 mm spejlreflekskameraer, idet man med tommelfingeren på venstre hånd, der holder kameraet, udløser spærremekanismen, og med højre hånd blot drejer objektivet for 1/8 omgang, der er nødvendig for at frigøre det af bajonetfatningen.

Til gengæld kræver det ikke for store fingre at betjene dybdeskarphedsknappen, uden samtidig at komme til at skubbe til blændeindstillingen.

På venstre side af kamerahuset er blitzskoen anbragt, ligesom der også her er en blitzkontakt til løse blitz. Endvidere findes knappen, der låser spejlet op også her. Denne funktion er desværre ikke altid standard på selv dyrere kameraer. Endelig er her, bag et skydedæksel, også anbragt kontakten til eventuelt fjernbetjenings-

udstyr.

På højre side fastgøres filmfremføringshåndtaget eller motorwinderen, ligesom der også her findes en multieksponeringsfunktion, således at man kan tage flere billeder oven i hinanden.

Ovenpå huset er eksponeringstidsindstillingen anbragt. M 645 super har tider fra 1/1000 sek. til 4 sek., B samt 2 muligheder for automatik: En rød cirkel for blændepræprioriteret automatik, og en rød firkant for blændepræprioriteret automatik med fastlåsning af tiden. Denne mulighed er ganske smart når især spot-lysmåleren anvendes. Med denne AE-lock kan man foretage en lysmåling af den vigtigste del af motivet, og fastholde den fundne tid, medens man måske drejer kameraet for at komponere selve billedet. Dette er for eksempel særligt effektivt ved modlysoptagelser, og fungerer i praksis ganske nemt.

Selve lukkeren er elektronisk, og drives sammen med lysmåleren af et 6 V batteri. Det er muligt at bruge kameraet uden strøm, da der tillige er en mekanisk lukker på 1/60 sek.

LYSMÅLEREN

Søgersystemet til Mamiyaen består af 3 muligheder: Enten en normal skaktsøger, en prismsøger eller en prismsøger med lysmåler. For de 2 forstes vedkommende kræver det selvfølgelig at du har en løs lysmåler.

Prismsøgeren har den fordel fremfor skaktsøgeren, at den giver et siderigtigt retvendt billede.

AE prismsøgeren med lysmåler giver mulighed for at vælge mellem gennemsnits-, spot- og automatisk skift mellem spot- og gennemsnitslysmåling afhængig af lysforholdene.

Gennemsnitslysmålingen er en almindelig centervægtet gennemsnitsmåling af hele billedfladen. Spotmålingen er en måling af det felt, som mikroprisme cirklen i midten af søgeren angiver. Der er ikke anført nogen steder i brugsanvisningen, hvor stor målevinklen er, men mine praktiske forsøg viste, at der kun skulle en meget lille ændring til i kameraretningen for lysmåleren slog ud.

Auto-indstillingen bevirker at lysmåleren skifter mellem gennemsnits- og spotmåling, indtil den vælger den bedste af de to under hensyntagen til lyset på det pågældende motiv.

Jeg var noget skeptisk m.h.t. sultaterne, men måtte bøje mig da jeg så de færdige billeder, der var ingen grund til at anvende knappen for belysningskompensation, når måleren stod på Auto. I øvrigt er det muligt at indstille belysningskompensationen på +/- 3 blænder med 1/3 blændes intervaller, hvilke skulle klare de fleste situationer.

Alle belysningsinformationer fremtræder som lysende røde, der i venstre del af søgerbilledet når udløseren trykkes halvt ned. Efter 10 sek. slukkes de automatisk.

Overst er angivet den indstilling man har valgt: spot (sp), gennemsnits (av) eller Auto (av eller sp). Nedenunder er den valgte eksponeringstid angivet med et konstant lysende tal. Ved den manglende indstilling (d.v.s. uden at anvende blændeforvalget) vil den tid, lysmåleren angiver som konstant, desuden blinke, og man må da ændre på eksponeringstidsknappen eller blænden for at få den til at »falde oven i« hinanden og lyse konstant.

Ved brug af blændeforvalgssystemet (den røde cirkel eller firkant på eksponeringstidsknappen) vil det lysende tal angive den tid, lysmåleren har valgt at tage billedet på.

I praksis er systemet forbløffende let at anvende, og endog meget vanskelige belysningssituationer klarede kameraet med bravour.

En lille detalje ved prismsøgeren skal fremhæves: Den er forsynet med en blød gummikant, hvilket er til stor hjælp når man bærer billedet.

FILMMAGASINER

Som nævnt i indledningen findes der 3 forskellige filmmagasiner til systemet: Et til 120/220 rullefilm, som giver henholdsvis 15 og 30 billeder i formatet 4,5×6 cm. (Billedets effektive størrelse er dog kun 41,5×56 mm, hvilket dog stadig er ca. 2,7 gange større end 24×36 mm formatet).

Et til almindelig 135 film (24×36 mm) og endelig et Polaroid magasin til Polaroidpack serien 100 og 600. Det er selvfølgelig ikke et stort polaroidbillede man får, men det er nok til at kunne bedømme lysætning, flashanlæg og billedkompositionen, inden det »rigtige« billede optages.

Alle magasinerne er forsynet med en magasinplade, således at man

kan skifte magasin midt i en film, f.eks. fra farvefilm til s/h. Systemet er i øvrigt så sikkert indrettet, at det er umuligt at skifte filmmagasin uden at denne magasinplade er indsat, således at filmen er beskyttet mod lyset.

Indstillingen af filmhastigheden sker også på en knap på magasinet, således at den rigtige filmfølsomhed automatisk overføres til lysmåleren i prismesøgeren. Man behøver altså ikke at huske at indstille filmfølsomheden på lysmåleren når man skifter magasin. Filmfølsomheden kan i øvrigt indstilles fra 25 ASA til 6400 ASA/ISO.

En smart detalje er opbevaringsrummet til magasinpladen bagest på filmmagasinerne.

Man kunne ønske et filmmagasin til 4x4 cm billeder, således at man kan tage de såkaldte superslides, og stadig fremvise dem i en almindelig slide projector.

EKSTRAUDSTYR

I stedet for den manuelle filmfremføringsmekanisme kan der også påsættes en motorwinder, som samtidig giver et betydeligt bedre greb om kameraet (jf. billedet).

Winderen er også forsynet med udløserknap, hvilket betyder at mange 35 mm spejlrefleks fans vil finde winderen handy, idet de kan betjene Mamiyaen på samme måde som et almindeligt spejlrefleks: Fokusere med venstre hånd, og trykke af med højre. Filmen trækkes frem med 0,8 billede pr. sek., og winderen sørger automatisk for fremspoling til første billede, og oprulning når filmen er færdigeksponeret.

Med winder og AE-prismesøger er kameraet en tung sag på næsten 2 kg, men winderen giver som sagt et godt greb om kameraet – og en lyd, så er ingen i tvivl om, hvor fotografen befinder sig. Man burde være i stand til at dæmpe støjen noget.

Af øvrigt ekstraudstyr bør også nævnes muligheden for selv at udskifte matskiven i søgeren. Der findes 5 forskellige typer at vælge imellem. Ellers findes alt det ekstraudstyr man kan (og bør) forvente sig af et professionelt kamera: Autobælg, automellemringe, kompendium, vinkelsøger, trådløs fjernkontrol og meget mere.

Peter Theill

KONKLUSION

Jeg fandt selv brugen af kameraet meget enkel, og man bliver hurtig dus med dets mange muligheder. Specielt blev jeg meget begejstret for lysmålersystemet og den meget klare prismesøger. Objektivprogrammet er også imponerende, og med en vejl. udsalgspris på ca. kr. 14.000,- for kameraet incl. standardoptik Sekor 80 mm f. 2.8, 4,5x6 cm filmmagasin og skaktsøger, er det et godt alternativ til flere andre mærker på markedet. Og med sine udbygningsmuligheder har Mamiya også sikret sig et marked blandt de professionelle.

Winderen koster ca. kr. 3.500,- og AE prismesøgeren ca. kr. 6.700,-.